

*Corpora humana non fiunt indies
imbecilliora.*

Quid mihi rancidulus laudator temporis acti,
Ingratusq; rui, malè iustus & arbiter ævi
Mascula degeneri enervas sic sæcula puncto?
Quorsum monstriferò natus in carmine moles
Et quicquid grauido mediâ sub nocte, cerebrò
Parturit historicus, mirando crescere cogis?
Esto; suos habeant sibi tempora prisca gigantes,
Dum raros; dumq; insoliti miracula partus
Ipsa sui stupeant; sed habent quoq; bella iocantis
Ludicra naturæ: gens en Pigmea pedalis
Præcumida Hercò castigat sæcula fastu.
Pugnacem linguæ Therfites pensat Achillem.
Troianunq; fugax Nireus efforminat ævum.
Quin & nostra suos enormi mole Gigantes
Tempora mirantur: binos en occupat vnus
Decubitu lectos; et vicos alter oberrans
Attonitæ seipsam vendit spectacula plebi.
Quod si primævum sensim natura novercans
Decoqueret modulum, iam gens humana redacta
Ad nihilum, totâ penitus cum stirpe perisset.
At par illa sibi similisq; per omnia constar.
Non ævi vitium sentit non vllâ frequentis
Damna puerperii, sed suffectura perennes
In partus, viuôq; æternum sorte redundans
Visceribus nunquam lassis effœta fatiscit.
Princeps mæssa; rudis naturæ fundus, origo
Rerum materies, nullis obnoxia satis
Immunis corruptelæ est: cœlestis inertem
Influxus vegetans molem, qui Dædalus audit
Natalis limi figulus, mundi; Prometheus
Nostrâtis, nullo castratus deficit ævo:
Æquè cuncta favent nobis priscisq;. Quid ergo?
Eisè putem à famâ quod degeneramus antiquâ?
Hem causam! transecta senex stupet omnia mundus.

Ergo

Non homines effœta parit natura minores.

*Mundus secundum Aristotelem non
est æternus.*

QVò mihi tot fulcris ruituri mœnia mundi
Subrigis in casum? cur accersitus in istam
Iam toties Stagerita operam? cur oggeris vsq;,
Verba refragantis, nostrumq; impellis Atlantem
Instabili invitos humeros supponere cælò?
At malè dum recitas tuus incipit esse, nec ipse
Agnoscat sese: sed nec tuus; vsq; reclamat,
Nec patitur tali famam sibi dogmate stringi.
Verum dum priscos validâ ratione magistros
Elidit, fictum labefactans vndiq; mundum
Et malè constructi fundamina subruit ævi,
Hurtim disiectæ neglectò ex aggere molis
Saxa humeris rediviva ferens, te proripis: indè
Egregia æterni surgit tibi fabrica cœli.
Sed tua: tu verus Labyrnthi Dædalus huius,
Non nostrum sapit artificem, qui pronus amussim
Summittit rerum fabro, quem cuncta potenti
Molitur dextrâ, fundasse exordis rebus,
Nectere prepetuo labentia sæcula motu
Ingenuâ pietate refert, contentus vbiq;. *Qua*
non nosse datur magni moliminis artem
Mirari secum non extricabile textum.

Ergo,

Non est æternus Stageritæ dogmate mundus.